

(המשך מעמוד 47)

לאיגוד המיקצועי של אסתר כדי להתלונן. היא הגיעה לגיל 60, היא בפנסיה. רק אם בהסכם הקיבוצי של איגוד עקרות-הבית והאיגוד המיקצועי של מעבידיהן — בני הזוג — תתאפשר הרחבה מסויימת של גיל הפנסיה, יוכל משה לאלץ את אסתר להמשיך ולקפל כביסה. בפועל, גיל-הפרישה הוא גיל המעונן בחוק. למשה לא יעזור כלום.

רעיות היישום כפועל היא בעייה קשה. לרות רוניק יש הפיתרונות: "המעביד הוא ללא ספק בן-הזוג המפרנס. זה יכול להיות הבעל, זו יכולה להיות האשה, אם מחליטים שהבעל הוא עקרה-הבית והאשה יוצאת לעבוד.

יש להפריש סכום מסויים, לפי אחוז שייקבע, באופן קבוע, ממשכורתו של בן הזוג המפרנס. סכום זה ילך במישרין לכיסוי כל הנושאים המטפלים ישירות בעקרת-הבית.

חלק מהסכום, שיופרש משכר בן-הזוג המפרנס, ילך במישרין לירי בן-הזוג השני, "עקר-הבית", על שמו. זהו למעשה סוג מסויים של מזונות קבועים, כדי לאפשר לבן הזוג, שאינו מתפרנס, להמשיך ולהתקיים בכבוד, גם במיקרה של פרידה, בעיקר כדי שהילדים לא ייפגעו. הכסף לילדים חייב להיות 40% אחוז נטו מגובה השכר. אסור להגיע לשעת הסיכסוך. או נעשים מעשים של שגמונות, הפוגעים באוכלוסיה הפגיעה ביותר — הילדים.

אם ההפרשה הקבועה קשה ביצוע ב"פועל, ידאג האיגוד לאלץ את המפרנס להתחיל ולהפריש סכומים אלה מייד עם פרוץ סיכסוך בין בן-הזוג. האיגוד ינסה לדאוג לעיגון העניין בחוק.

אינני אומרת שכל הרעיונות הם בניי ביצוע חיים. אבל חייבים להתחיל משהו, וכבר היום. התכנית לכל דבר. כל הנושא היא להכיר בצבור-נשים כל-כך גדול כעובדות לכל דבר, וכבעלות מעמד שווה לכל עובד אחר במשק. גם בן-הזוג חייב להכיר בעקרת-הבית כבעובדת לכל דבר. כל זאת, מבלי לפגוע במימון העדין של אותן מישפחות שבהן בהסכמה הדדית, נקבע שהאשה תשאר בבית כדי לגרל את הילדים ולעזור בעבודת-הבית."

אין ספק שזוהי פריצת-דרך עבור ציבור גדול של נשים. הבעיות הנובעות מה-

יוזמת רוניק ומועמדות לאיגוד המיקצועי הסכמים קיבוציים

כי על האשה לקיים יחסי-מין עם בעלה, מעבידה, שלוש פעמים בשבוע. מיכל יכולה להגיד להבא: "היום לא מתחשק לי, כואב לי נורא הראש." אני יכול לראות בכך שביתה לא-חוקית, לבקש נגדה צו-מניעה, או, לחילופין, לתבוע אותה בבית-הדין לעבודה. בתי-המישפט יוצפו בפניות לצו-מניעה נגד נשים המסרבות לקיים יחסי-מין בתדירות שנקבעה בהסכם הקיבוצי בין שני האיגודים, בתואנה של כאבי-ראש.

זה יכול לקרות אם יוקם איגוד מיקצועי לעקרות-בית. אולי מוטב להפריד בין הרצון להיטיב עם עקרת-הבית ולאפשר לה תנאים סוציאליים לבין הקמה של איגוד מיקצועי. איגוד מיקצועי עלול רווקא להפוך את ציבור עקרות-הבית למשרות, המחוייבות בכיצוע עבודתן בהתאם לשיגעונות המעביד.

יש לתקן את חוק הביטוח הלאומי ולהכיר בעקרות-הבית כזכאיות להטבות סוציאליות. כבר היום זכאית עקרת-הבית להפריש סכום מסויים על שמה לביטוח הלאומי. סביר לדרוש את הרחבת הביטוח הלאומי. רעיון הקמתו של איגוד מקצועי סביר פחות.

ותכולתו — למעביד, לבעל. מה יקרה אם המעביד יאסור על העובדת להשתמש בתנודר-האפייה או לשוחח בטלפון? ולאשה אף לא תהיה האפשרות להתקומם, גם פנייה שלה לאיגוד המיקצועי לא תוכל לשנות את החלטת המעביד. הרכוש שלו, מותר לו.

אחד מתפקידי של האיגוד המיקצועי הוא להכריז על שביתות וסיכסוכי-עבודה. מיכל מבקשת מאבי את הרשות לצאת לחופשה, אבי מסרב. מיכל אינה מתווכחת, היא פשוט ניגשת לאיגוד. שם רואים בסירובו הפרה גסה של החוק, המאפשר לכל עובד כמה ימי חופשה-שנתית. מורזים ומכריזים על שביתה.

לא רק אבי יצטרך למצוא פיתרון לבעיית השביתה של מיכל. כל ציבורי-המעסיקים בארץ ייקלע למצב עגום. גם מי שנותנים חופשה שנתית, ומצטרפים אף הם לעובדת לבילוי החופשה ביחד.

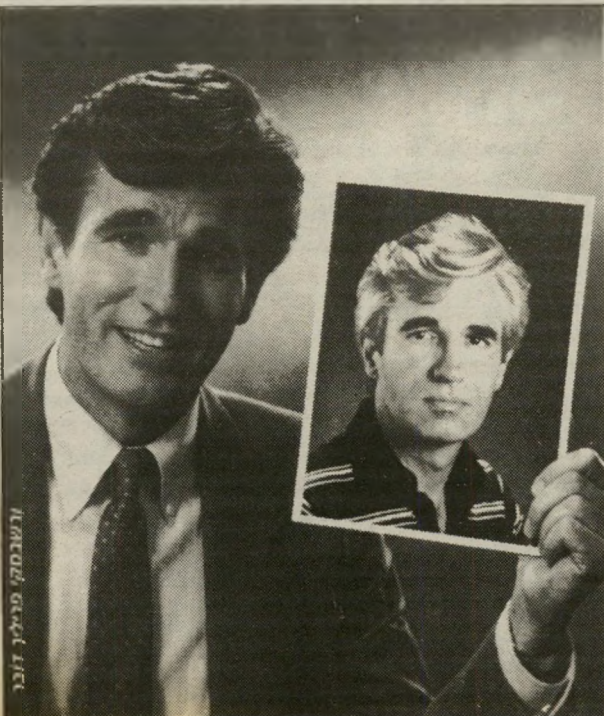
אם אכן יוקם איגוד שכזה, הוא ישאף לתתם על הסכם קיבוצי עם המעסיקים. או יצטרכו הבעלים להתאגד כאיגוד משלהם, ולתתם ביחד על ההסכם. אולי יוחלט בהסכם

הצעה להקים איגוד מיקצועי הן קשות ורבות. יש והן מגיעות לכדי אבסורד.

בכניסו של האיגוד המיקצועי עומדים יחסי עובד-מעביד. במיקרה של עקרת-הבית, המעביד הוא הבעל (למעט מיקרים מעטים), והאשה מועסקת על-ידי. מתוקף היות הבעל מעביד האשה, חלים יחסי-מרות ביניהם. אם יורה לאשתו לבצע עבודות שאינן נראות לה, תהיה לבעל עילה לפיטוריה. על גובה הפיצויים יצטרכו להתמקח בבית-הדין ל-עבודה. גם אם הסכימה האשה למלא אחר כל הוראות המעביד, יוכל הוא לקום באחד הימים ולפטור אותה — ביחסי עובד-מעביד, אי אפשר לאכוף על המעביד להעסיק את העובד. די אם יאמר לאשתו — את מפורשת. במיקרה הזה אפילו לא צריך להגיד זאת שלוש פעמים, פעם אחת מספיקה, הבעל יהיה חייב בתשלום פיצויים לאשתו, אבל אם עברה האשה פחות משנה אצל הבעל, הרי שאפילו הפיצויים יהיו לא-משמעותיים.

אם ביתם של בן-הזוג הוא מקום-עבודתה של האשה, שייך כל הרכוש — המיבנה

להיראות צעיר בתוך 5 דקות

50% מהישראלים מוכנים לנסות
מסתבר שהגבר הישראלי אינו מפרג בהרבה אחרי האמריקאי.
בסקר טלפוני נמצא ש-50% מבעלי השיער האפור הביעו נכונות לנסות את JUST FOR MEN על שיערם זה לא מפתיע. בעולם השייך יותר ויותר לצעירים, חש גם הישראלי שאין ברירה, ומה שלא עושה הטבע יעשה הצבע.

• סקר טלפוני שנערך ע"י מכון ברנדמן במאי 89.

להשיג בבתי המרקחת, במשכר לצרכן ובחנויות מובחרות להיגיינה וקוסמטיקה.
יבוא ושיווק: מדיליון בע"מ, ת.ד. 2096 הרצליה.

JUST FOR MEN

חופף וצובע בתוך 5 דקות

JUST FOR MEN הינו צבע שיער חדשני שכבש את הגבר האמריקאי החדות ל-2 יתרונות בולטים:

1. המראה הטבעי
בניגוד לחומרי צבע אחרים, JUST FOR MEN פועל בעיקר על השיער האפור ואינו משנה את הגוון המקורי של השיער. המראה שמתקבל הינו טבעי.

2. נוחות השימוש
במינימום מאמץ, בחפיפה פשוטה, בתוך 5 דקות נעלם האפור מהשיער ללא זכר. הטיפול מוסיף נפח לשיער ומעניק לו מגע משייך. ניתן לבחור בין 3 גוונים - חום כהה, חום בינוני וחום בהיר.

האמריקאים כבר יודעים להיראות טוב
הגבר האמריקאי גילה כבר מזמן שהטיפוח אינו שייך לנשים בלבד. הגבר האמריקאי מודע היטב ליתרונות המראה הצעיר והמטופח התורם לתדמיתו ולבטחונו העצמי בעסקים, בבית ובבילויים. ולראיה, מיליוני אמריקאים משתמשים במוצרי קוסמטיקה וצבעי שיער.